

[Hauch.]

virksomhed kunde fortsætte om ikke i fuldt Omfang saa dog efter de samme Hovedlinier som hidtil.

Jeg har med megen Interesse bemærket, at den fortræffelige svenske Generaldirektør for Postvæsenet, Örne, har skrevet en forstaaende og udmærket Artikel for nylig, og jeg ønsker i den Anledning at sige, at han fortjener Paaskønnelse af det danske Folk for den Indstilling, han har over for os og det Samarbejde, som han ønsker at faa med os og hele Norden til Styrkelse ogsaa af vore økonomiske Forhold. Hans Artikel giver i høj Grad Udtryk for den Opfattelse, som jeg her har peget paa, men Generaldirektøren siger videre i sin Artikel, at det vilde være af Betydning, om man i England kunde forstaa, at man kan stille Danmark over for Forhold og Betingelser i Samhandelen, som gør det uhyre svært for Danmark i Fremtiden at klare sig baade produktionsmæssigt og økonomisk. Deri har Generaldirektøren ikke Uret, og naar man — og jeg har mødt det adskillige Gange i den senere Tid — har henvist til, at vi inden for Landbrugsorganisationer og specielt for mit Vedkommende havde en Indstilling, der var vendt i højere Grad mod Tyskland end mod England, saa er det afgjort ikke rigtigt. Vi behøver jo bare at tage de statistiske Tal for at se, hvad England ikke alene forhen har betydet, men ogsaa i Nutiden betyder, og hvad det forhaabentlig i Fremtiden skal komme til at betyde for dansk Landbrug og dansk Erhvervsvirksomhed, for at kunne tilbagevise med Styrke en Paastand af den Beskaffenhed, at Landbruget ikke skulde forstaa, hvilken Betydning det engelske Marked har. Det forstaaer vi fuldt ud, og vi ønsker og haaber, at det maa være muligt i Fremtiden at faa en Ordning i Stand med England, som sætter os i Stand til at fortsætte vor Produktion og bevare vor Købekraft. Det er derfor af afgørende Betydning for os, at de Mennesker, som vi skal forhandle med, og som jo faktisk har stor Indflydelse paa vore vitale Interesser, stiller sig forstaaende over for os, hvilket for øvrigt ogsaa er i deres egen Interesse. Naar Englænderne i mange Aar har købt saa store Mængder Landbrugsprodukter hos os, som de har, er det jo ikke sket for at gøre os en Tjeneste, det er sket, fordi de har Brug for Varerne, og de stiller samtidig det Krav, at vi ogsaa skal være god Kunde hos dem; i saa stort Omfang, som vi er i Stand til at opfylde det, skal vi naturligvis ogsaa gøre det, men paa den anden Side bør vi lægge Øren til, naar en fremmed som i dette Tilfælde General-

direktør Örne klart og tydeligt siger til England, at man kan stille Danmark saadanne Vilkaar, at det bliver tungt for Danmark at holde sin Handelsforbindelse vedlige.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, ikke mindst for at man ikke skal komme og fortælle, at Landbrugets Organisationer er uden Forstaaelse af den Betydning, som det engelske Marked har haft, har, og i Fremtiden bør have, dersom det økonomisk set skal gaa os vel. Men det er kun den ene Side, Sagen har ogsaa en anden Side, nemlig Forholdet til Tyskland. Vi har foruden disse to Hovedmarkeder ogsaa adskillige Smaamarkeder, og jeg skal være den sidste til at underkende Betydningen af Udnyttelsen af disse Smaamarkeder, tværtimod mener jeg, vi har en Forpligtelse til med alle forstandige Midler, der staar til vor Raadighed, at oparbejde en Udnyttelse af disse Markeder og finde nye, men man behøver ikke at have meget Kendskab til dansk økonomisk Liv for at se, at vi har to Markeder, der er afgørende for Afsætningen af vore Landbrugsprodukter, nemlig England og Tyskland.

Jeg vil som Indledning til de Bemærkninger, som jeg her gerne vil gøre om Tyskland, sige, at der var jo en Tid under Krigen, da man, om jeg saa maa sige, kappedes om at faa vore Landbrugsprodukter. Den Tid er for længst forbi, og den Omstændighed, at vi øger vor Afsætning af Landbrugsprodukter i Tyskland for Hovedprodukternes Vedkommende, Smør og Æg, der har den største Interesse i denne Forbindelse, kan i hvert Fald ikke genere England; jeg kunde sige tværtimod, fordi man fra den Side paa et vist Tidspunkt har ment, at vor Produktion indvirkede uheldigt paa Prisbevægelsen paa det engelske Marked og de Planer, man havde med Hensyn til Bacon. Tilførslerne til England viser jo ogsaa, at man søger at gennemføre en Begrænsning. Men jeg vender mig nu til Forholdet til Tyskland.

Da det nazistiske Parti i 1933 kom til Magten, foretoges en Omlægning af den hidtil førte Handelspolitik; man foretrak en direkte Regulering af Indførselen fremfor Toldbeskyttelse. Indførselen af Smør, Ost, Æg, Svinefedt, levende Kvæg og Svin kan herefter kun ske gennem de saakaldte Rigskontorer. Man vil søge at skabe Mulighed for en retfærdig Udligning mellem det tyske Landbrugs Levevilkaar, der trues af en for stor Indførsel, og den tyske Industris Eksportinteresser, der modvirkes ved en for lille Udførsel. Ved den Ordning har Tysk-